

3. Kennedyerne – kendispar nummer 1

Vi lytter til John F. Kennedy. Han er i Paris 1961. Kennedy parret er på dette tidspunkt it par nummer et i verden. Anders Agner, giv os lige en ide om, når vi siger it parret i verden hvor store er de så? Hvis man nogensinde har kunnet tale om et powercouple i amerikansk politik, så er det det, vi har med at gøre med Jack og Jackie. Det var datidens royale kongepar.

Made in America Når USA forandrer Danmark

Dette program om John F. Kennedy og Jackie Kennedy som kulturelle fænomener.

"President Kennedy died at 1 pm"

"Our war on terror begins with Al Qaeda"

Usa er verdens mest magtfulde land. På tværs af Atlanten kan det der sker i USA, forandre Danmark. I "Made in America: når USA forandrer Danmark", tager vi ti afgørende øjeblikke i USA's historie og går tæt på, hvordan begivenhederne forandrede Danmark og verden omkring os.

De to faste medvirkende i programmet er Anders Agner, der er chefredaktør på kongressen.com, og Peter Henningsen, der er historiker og museumschef fra Frilandsmuseet. Din vært er Lasse Charlie Pedersen.

Anders Agner for dig er Kennedy noget af det største, du har skrevet flere bøger om ham.

Hvor meget fylder de som kulturfænomener på det her tidspunkt i starten af 60'erne?

På dette tidspunkt der er John F Kennedy jo gået fra at være en senator som så mange andre, han er godt nok ret ung. Men han er ikke desto mindre en politiker som så mange andre. Det har ændret sig i det øjeblik, han har giftet sig med Jackie. Pludselig bliver han ikke kun dækket på de almindelige politiske avissider og i diverse politiske radioprogrammer. Pludselig så er det også tabloid medierne pludselig er det gossip blade og modeblade og ting og sager, hvor han optræder sammen med Jackie. Og pludselig er billedet af dem mere helstøbt i virkeligheden, fordi de er unge. De smukke. De er velklædte. De var glamourøse. De er fascinerende, de er dragende i forhold til

folks opmærksomhed, og de bliver dyrket på en måde, vi aldrig har set. Hverken en amerikansk præsident eller en amerikansk førstedame blive det. Og det er medvirkende til også at give ham et ekstra element som politiker og giver hende det ekstra element også som førstedame.

Du taler som om det er et voldsomt nybrud med, hvad det så et nybrud i forhold til? Den mand, der for eksempel var præsident indtil Kennedy kom til fadet, han hed Dwight Eisenhower, han var en ældre mand, som havde været krigshelt under Anden Verdenskrig, stået i spidsen for blandt andet invasionen i Normandiet i juni 44. Og en ældre mand, som jo ikke på samme måde udstrålede morgendagen som John F. Kennedy gjorde.

Det er også derfor at hele Kennedys iscenesættelse af sig selv og sit politiske projekt. Det kaldte man a new frontier, Nu var det et nyt parti. Nu var det 60'erne. Nu var det det nye Amerika. Nu var det en ny generation, og han siger det også i sin indsættelsestale, at det nu er det altså en ny generation, der er kommet til med ham selv i denne her ungdommelige vitalitet. Altså man skal prøve at lægge mærke til også da Kennedy holder sin indsættelsestale. Det er en ishamrende kold januar dag i 1961, og alligevel så vælger Kennedy at gennemføre sin indsættelsestale uden overfrakke kun i sit pæne tøj for at vise, at han er en ung, stærk mand, som kan klare prøvelserne nu som amerikansk præsident. Og det er medvirkende til også, at hele den her ungdomsdyrkelse af både han selv og hans hustru Jackie for alvor får fat, fordi man synes som unge vælgere. Her er der en præsident der, deres præsident, herunder en præsident, som kan sætte kursen sammen med dem og bygge det Amerika, som de gerne vil have nu hvor at hele efterkrigstiden er ved at være forbi. Eisenhowers æra er overstået.

Peter Henningsen prøv lige at uddybe denne her med Anders er kort inde på det her til sidst. Det her med ungdomsdyrkelse af at de bliver ikoner. Hvordan ser man det?

Altså først skal vi nok gå tilbage til slutningen af Anden Verdenskrig, der har USA en masse helte, alvorlige stærke mænd, som har vundet krigen og ført USA til sejr. I løbet af 50'erne er skatter simpelthen en ændring i de amerikanske helte. Man kalder det rebel culture, som opstår i løbet af 50'erne. Altså ungdommen finder nye helte. Det er ikke de her gamle mænd men det er filmskuespillere. Det er musikere, vi kender Evis

Presley. Vi kender James Dean. Folk får pludselig deres inspiration og deres helte verden fra Hollywood. Altså det bliver filmhelte der simpelt hen datidens helte. Og det er det, som Kennedyerne sådan set tapper rigtig, rigtig godt ind. Det er en helt ny type der er brug for. Ungdommen er trætte af de gamle, stærke mænd, og de er trætte af Eik og disse typer. Nu vil de have noget andet, og det er det, jeg repræsenterer, og det gør det jo bare i kraft af at være unge, men også at de er, nu siger jeg de men jeg tænker som Kennedyerne under ét. Men tager vi John kender, så er han også som sådan type en helt anden person end de tidligere præsidenter. Altså bare han kommer med hele den her østkyst kultur. Den klassiske New England kultur, det man også kalder Ivy League. En polo shirt, der altid ser ud som om de på vej ud at sejle.

Hvilket det jo så i øvrigt også er. Det er jo de gamle penge, som er det nærmeste, man kommer et aristokrati i USA. Det er jo hele den glamour, han kommer med. Det er bare en helt ny stil.

Prøv at lægge mærke til, der er en scene i en serie, som kan være folk, der har set den, Mad men. Men hvor er de her reklamefolk står og kigger på Kennedys indsættelse og ser blandt andet, at Kennedy har ikke hat på. Det var ellers et mode greb, på det her tidspunkt. Men alle mand gik med hat af den ene og den anden slags og Kennedy havde ikke en hat på. Og Kennedy har ikke nogen hat på, så en ung fyr jeg mener, det er ham, der hedder Pete Cambel i serien, ham den unge skinny gut, som spiller med i en del af sæsonen. Han siger til de andre, ved I hvem der ellers ikke går med hat. Også kigger de sådan lidt. Så kigger han bare på dem, Elvis, og det er lidt som illustrativt for, hvad det er, de gør, og hvad det er for nogle greb. Man skal ikke tage fejl lidt i forlængelse af Peters pointe. Joe Kennedy, John F. Kennedys far, gammel Hollywoodmand. Han vidste godt, hvordan man skulle iscenesætte sig selv, hvad der tog sig godt ud, hvad der virkede, og hvad der havde effekt, og det vil sige noget hele den her Hollywood dyrkelse er også kommet ind i Kennedy dyrkelsen. De omgiver sig med andre rige og kendte, altså en af John F Kennedys bonkammerater var Frank Sinatra, crooneren, som var en del af the rat pack. De var gode venner. Han havde også lavet Kennedys kampagnesang i 1960 blandt andet.

Men man skal jo heller ikke glemme, at de var Kennedyerne som et hele var enormt tv-trænede, altså lige fra deres barndom var blevet filmet i alle typer aktiviteter, og de

forstod at stille sig op og se godt ud på film. Og det var ikke mange, der gjorde ellers på det her tidspunkt.

Og hele den her celebrity kultur specielt hvordan de også selv var med til at fremdyrke det. Det snakker vi meget mere om. Først skal vi lige en tur down memory lane, der dengang det hele handlede om Jack og Jackie.

John F. Kennedy og Jackie Kennedy var mere end bare præsident og førstedame.

Deres liv blev ofte portrætteret glamourøst med billeder af dem på sejlbåde tilsat fløjlsblød underlægningsmusik. Kennedy parret blev kultur ikoner nærmest lige efter de bliver gift, eksploderer pressen med Kennedys historier.

Ikke kun politiske journalister skriver om dem, også i mode og sladderspalterne fylder parret ekstremt meget. Millioner af kvinder elsker Jackie, hun holder formelle fester for kunstnere og forskere og diplomater. Hun rejser verden rundt og bliver ansigtet på den nye American Woman. Hun er ung og sofistikeret. Hun er varm og elegant. Hun er sjov og seriøs.

Og kan klare sig på flere sprog.

John F. Kennedy havde enorme ambitioner for sit præsidentskab. Eksempelvis skulle USA nu til Månen før noget andet land.

Kennedy-Parret blev set som fremadstormende, optimistiske unge mennesker. Det var noget andet, end amerikanerne var vant til i Præsidenter og første damer.

Peter, du er selv inde på det her med ungdomskulturen kan du at give nogle eksempler på. Du siger det med, at de kommer til at fylde så meget. Hvordan ser man i ungdomskulturen det her med, at de er fænomener? At de er idoler?

Jamen, det er jo ikke kun i ungdomskulturen. Men hvis du tager 60'ernes mode verden især, så ser man jo, hvordan den amerikanske østkyst mode, som hidtil har været været, forholdsvis ukendt i Europa, pludselig kommer ind og bliver en del af modebilledet. Vi taler om de smalle jakkesæt med de smallere rever, det smalle slips, vi taler om en særlig slags sko, de såkaldte Loafers. Vi taler om amerikansk uniform, som

jeg faktisk har på i dag. Af samme grund, nemlig khaki bukser og en marineblå jakke. Skulle det være rigtigt, skulle den også have messing knapper.

Du er som taget ud af Marthas Vinyard, det er meget stærkt Peter. Og Anders har en V-hals trøje på.

Det er jo sådan et opgør med den europæiske modeverden.

Det er det amerikanske marked. Vi ser det også med Jackie Kennedy. Altså hun går i amerikansk designertøj. Hun bærer den amerikanske mode frem, og den kommer til Europa på det tidspunkt. Ungdommen tager den til sig. Det bliver modebilledet i 60'erne, og faktisk er det her stadigvæk i dag. Hvis man tager de sidste 10-15 års Herremode i Europa, så er det en tydelig Preppy Ivy League inspireret. Det er Kennedymoden der er her lige nu.

Og når du er inde på det her med, at de har en far, der presser dem eller ikke presser dem den vej, men han guider dem godt og grundigt i denne retning. Hvor meget gør de selv for at få opdyrket den her celebrity kultur omkring sig?

Det er de gode til, og de er meget bevidste om det, er de meget bevidste om, hvad der virker, og de er meget bevidste om også at lukke folk ind. Eller i hvert fald lige give folk tilpas stor en flig af indsigt i deres private forhold og deres familiære forhold.

Der er det berømte billede med sønnen, der sidder nede under skrivebordet, mens Kennedy sidder og arbejder i det ovale kontor.

Og der er masser af de her ting. Altså også når de fører valgkamp. Så holder de theselskaber. Hvor Rose Kennedy, John F. Kennedys mor, som så er vært inden for disse the arrangementer, hvor en masse andre kvinder kunne komme og drikke te med nogle af de forskellige kvindelige medlemmer af Kennedy familien. Og hele tiden dyrker man det her med lige at lukke lidt op og lige lukke lidt ind.

Du får lige lov til at kigge lidt ind i, hvordan vores familie er, og så skal man så bare tage med her, at de ved godt i forlængelse af hvad Peter sagde før, at de er blevet trænet i at blive filmet, siden de var helt små. Det er også derfor, når man i dag ser

dokumentarudsendelser, går i arkiverne for at finde ud af, hvordan man kan lære mere om Kennedy familien og om deres liv og virke, og hvordan de også havde det i sit private liv. Hjemme i Cape Cod. Jamen, så er det helt ekstremt veldokumenteret. Der er tonsvis af billeder, men så skal man lægge mærke til de billeder. Det ser altid ud som om, de har det fantastisk. Det ser ud som om, de er nået så glade og noget så aktive og noget så overskudsagtige. Det er altid med de store hvide Piano smil og altid med. Solbrillerne er lidt vand i håret og så videre, fordi de enten har været som Peter siger har været ude at sejle eller ved swimmingpoolen. De er ekstremt bevidste om, hvordan man skal iscenesætte både sig selv og hele familien.

Peter Hvordan Nu snakker vi om det her med Kulturen. De iscenesatte den med den, hvordan ser man den brede sig til resten af Europa? Hvordan breder det sig til Danmark?

Ja, men det breder sig jo selvfølgelig igennem tv mediet. Først og fremmest, som jo vokser i løbet af 60'erne og så igen den europæiske tabloidpresse. Altså sådan en som Jackie Kennedy var jo blandt også blandt danske kvinder i 60'erne simpelthen et ikon. Vi ser det blandt andet efter John Kennedy blev skudt her i november 63. Der bliver sendt masser af kondolence breve fra hele Europa til Jackie Kennedy. De er faktisk opbevaret den dag i dag og der ligger også hos alle grupper med breve fra Danmark, og der kan vi se, hvordan en masse almindelige danske husmødre og helt almindelige kvinder har skrevet til Jackie og trøster hende og fortæller hende, at hun er en af de mest fantastiske væsener og det er idoldyrkelse, som var det Madonna eller Lady Gaga det er på fuldstændig samme niveau.

Ja, plus i forhold til Jackie, de er igen også bare ekstremt bevidste om, hvordan de kan iscenesætte hinanden på en måde, som virkelig bliver et aktiv for dem.

Fordi indtil da havde den amerikanske førstedame været en forholdsvis relativt tilbagetrukket forholdsvis anonym karakter, en der mest har stået med Eleanor Rosevelt som undtagelsen, er det mest reglen, at de står ved siden af deres præsident mand og ellers mest repræsenterer mere end rent faktisk selv går ind aktivt og sætter scener og sætter dagsorden. Men det gør jackie. Og det sker i forbindelse med, at man kan godt se, at her kunne vi godt bruge bedre, og vi kunne bruge hinanden mere. Det er Joe Kennedy, der sidder og tænker. Hun er så god, at hun min svigerdatter. Her kunne vi

altså godt folde endnu mere ud i offentligheden, og det gør man så ved at lave et tv program, hvor hun viser rundt. Hun har brugt en masse af sin tid på at sætte Det Hvide Hus i stand og gør det smukt og gør det præsentabel. Fordi det var ret forfaldent, og det var også støvet, lidt gammeldags og hun virkelig giver det den store ansigtsløft, hvorefter man så lukker et tv hold ind og siger okay førstedamen viser rundt, og det har amerikanerne aldrig været før. De har aldrig været indenfor på den måde. Det er lukket land. Igen der ser man det der med, at de inviterer inde i privaten. Lige præcis. Og hun gør det fremragende. Hun gør det fremragende. Hun går rundt i en pæn rød dragt og er fattet og velformuleret og virker venlig og imødekommende og som en fortæller, hvor man føler, man er i godt selskab, samtidig med at hun viser de her smukke dele af Det Hvide Hus frem, som hun så kan fortælle historier ud fra og hvordan og hvorledes. Det er også, som den film, der siden er lavet om hende, der hedder Jackie, hvor Natalie Portman fuldstændig fantastisk spiller hende. Den bygger meget rundt omkring det tv program, fordi det blev så skelsættende, at det blev så afgørende, og det gav følelsen netop af, at man synes som seer og som almindelig amerikaner, men også folk i Danmark.

De følte, de lærte hende at kende.

Og Peter en anden ting, de også gør. Nu fortæller Anders om, hvordan de inviterer ind i hvide hus. De gør jo også en anden ting omkring Det Hvide Hus og den måde de bliver skelsættende på, det er det her med. De fylder Det Hvide Hus med kunstnere og folk fra kulturverdenen og. Men hvad betyder det? Hvad betyder det, at de begynder at gøre den slags?

Jamen, det er jo klart. Det signalerer jo, at de er unge med de unge. De omfavner tidens ungdomskultur og inviterer den indenfor i Det Hvide Hus og har den i øvrigt som private venner og et af de fantastiske eksempler er marilyn Monroes fødselsdagssang til Kennedy.

De omfavner det hele og siger Jamen, det er amerikansk kultur nu og hermed sker brudet og opgør med den tidligere amerikanske kultur, altså den som var før Anden Verdenskrig. Og lige efter. De amerikanske helte skifter til noget nyt, som stadigvæk er genkendeligt. Den dag i dag.

Så de er virkeligt, og de betyder rigtig meget i forhold til at gøre sådan noget som forfattere, skuespillere og musikere cool og gøre dem toneangivende.

Jamen jamen, helt sikkert. Og det interessante er jo også, at den dag i dag også i USA, så diskuterer man jo tit de her. Tusinde dage at Kennedy han var præsident. Altså hvad fik han egentlig udrettet sådan rent politisk. Der var nok dem, der har udrettet mere end ham. Men som kultur fænomen, så er der ingen, der overstråler Kennedy, at han har haft en betydning, der rækker til den dag i dag. Altså også i USA, og det rækker langt ud over hans politiske handlinger.

Vi skal lige høre fra Caspar Phillipson. Han er dansk skuespiller, og han spillede John F. Kennedy i filmen Jackie fra 2016. Jeg spurgte ham om, hvorfor Kennedy parret stadig er så fascinerende

Der er jo ligesom noget mytologisk over Kennedy. Både som præsident og Kennedy parret, faren til JFK var meget velbevandret indenfor branding og formåede at brande sin familie som de amerikanske kongelige. Jeg tror, at man har brug for mytologiske skikkelser, da Kennedy blev skudt var Jackie meget hurtig til at etablere camelotmyten og etablere en forbindelse til gamle britiske sagn om Kong Arthur og på den måde sætte en nærmest sætte en folkloristisk krog helt tilbage i historien, og for Kennedy personligt var der mange enkeltstående begivenheder. Som var med til at bygge den her mytologiske status.

Han var jo krigshelt under Anden Verdenskrig han var en meget modsætningsfyldt person, som havde det her kolossale forbrug af kvinder.

Anders Agner fordi vi ser netop det med, at der er lavet et hav af tv serier og film, skrevet bøger. Prøv at forklare Hvorfor er det, at de er så fascinerende?

Man kan sige Kennedyfamilien rummer alle de elementer, et godt drama er lavet af.

Det vil sige er både storhed og fald og skønhed og det modsatte.

Det er intriger og skandaler. Det er både, så er det lidt flirten med det kriminelle. Det er alle mulige udenomsægteskabelige svinkeærinder. Der er nok at tage af, så alt afhængig af hvem... De ser godt ud, og der sker en masse, og der er spænding til det sidste.

Masser af flystyrt for eksempel.

Det er jo sex drugs and rock and roll. Ikke bare i politisk forstand, fordi det er jo det, de er. Det bliver noget af det, der selvfølgelig idag også bliver en del af historien om Kennedy. Han har et fuldstændig vanvittigt forbrug af kvinder. Han har udtalt på et tidspunkt, at han simpelthen ikke var i stand til at falde i søvn, hvis ikke han havde dyrket sex med en anden kvinde end sin hustru. At han fik ondt i hovedet, hvis der gik for længe imellem, at han havde sex. Og der er en mand, der hed Dave Powers, som officielt har han titel af at være special assistant to the president.

Hans primære arbejdsopgave, den bestod i at finde kvinder, som kunne komme og nøgenbader med præsidenten i den swimming pool, der på det tidspunkt lå i som en del af Det Hvide Hus, der så sidenhen er blevet sløjfet. Det er dér, man har pressecenteret nu. Men i gamle dage, dengang Kennedy var præsident, jamen så var det altså der at præsidenten nøgenbadede med disse kvinder som Powers havde valgt. Ved man så også hvor Jackie opholdt sig imens?

Hun var der i hvert fald ikke.

Og der skulle efter sigende har været nogle episoder, hvor man godt kunne, hvor Jackie var kommet der ned, men hvor man har set fodtrin. Våde fodtrin på fliserne, som i hvert fald indikerer, at der har været mere end et par stykker, men hvor det kun var Kennedy, der var nede i bassinet. Men det er klart, det er jo noget af det også, der sidenhen er blevet en del af myten og historien omkring John F. Kennedy, fordi han er blevet kendt som den største eller en af de største skørtejæger, der nogensinde har haft præsidentansvaret.

Og dengang var det ikke et problem, det ville jo aldrig kunne gå i dag. Hvis man skal to sekunder tage de kritiske briller på omkring ham, så var den opførsel han havde, var over fuldstændig skødesløs og også uansvarlig, fordi nogle af de kvinder, han sås med, var folk med mafia forbindelser. En af de myter, der går omkring, hvorfor han blev slået ihjel den dag i dag. Det er ikke en, jeg tror, man skal ligge ret meget i. Men der er mange, der snakkede om at grunden til at han blev skudt det var fordi at Mafiaen var blevet vred på ham, fordi han delte en elskerinde med mafiabossen Sam Giancarlo. Og det er jo lidt... Det er sådan noget en dårlig lægeroman er skrevet om. Det var ikke

desto mindre bare en af mange ting, men det er klart. Alt det her drama, alle de intriger og alle de her skandaler og samtidig al den her storhed. Alle de her visioner for det må man sige. Fuldstændig rigtigt, som Peter siger. Det er begrænset med hans trackrecord, det er ikke så meget manden får udrettet. Men hans visioner for, hvad han gerne ville udrette, det er i virkeligheden også som jeg ser ham som det der er hans største politiske arv, og hans eftermæle... han vil sætte et flag.

Men der er en interessant pointe her omkring hele hans skødesløse adfærd som jo fuldstændig rigtigt. Det er jo hvad man kalder klassisk Ivy League kultur, hvor man siger I don't give a damn, jeg er rig, og jeg er magtfuld. Jeg kan gøre hvad jeg vil, jeg kan ikke mindst klæde mig som jeg vil, fuldstændig laissez faire og skødesløs, og i øvrigt gøre det til mode, når man gør det. Det er en del af hele denne her selvbedømme som er i Ivy League kulturen.

Og det er jo noget han har lært hjemmefra. Altså, det er jo det, der er vigtigt i forståelsen af Kennedy, han havde lært fra sin far. Det må man godt. Han var vant til at se. Og det er jo helt groteske scener. Men man så jo nogle gange hjemme hos familien Kennedy. Vi skal bare lige sætte scenen. Der er forældrene og så ni børn og de to ældste af de ni børn, det var John F Kennedy og hans storebror Joe Junior. De sad nede ved den ene bordenden sammen med farmand Joe Senior, og så sad moderen med de syv andre børn. De fem piger og så de to små brødre Bobby og Ted. Alt afhængig af hvem faren han lige havde med hjem af kvindelige bekendtskaber den dag. Det kunne være alle fra forskellige elskerinder til prostituerede, og hvad han ellers havde taget med hjem. De var med til middagsbordet og så sad farmand dernede med de to knægte, så, og hvem han så havde taget med hjem den dag.

Der tror jeg, det bliver man sund og rask af. Jamen, det er sund og rask. Og ja, det er interessant. Hvis man nu tænker tanken videre, så er det jo interessant, at sådan en som Robert Kennedy som sad ved den anden bordende. Han endte med at være fuldstændig anderledes.

Strengt katolsk og far til 11 børn og i øvrigt meget hengiven omkring sin hustru og helt frem til sin død.

Og det kan man lære, at det er godt at være opdraget af fornuftige kvinder, og man ikke skal lytte på andre end sin mor. Peter, kan man sige, at denne her noget kulørte opførsel Anders trækker os igennem her. Det kan man selvfølgelig ikke trække op til idag. Hvis man skal prøve at kigge på nogle af de ting, der har overlevet. Måske specielt kulturelt til i dag for lige at runde af, her til sidst - Hvad vil du så fremhæve?

Det kommer helt an på hvilken vinkel man lægger på det. Men er det her med, at det er en god ting at være ung. Den ser vi jo faktisk stadigvæk. Måske ikke lige i det nuværende præsidentvalg, men vi ser den i andre sammenhænge, at det er positivt at være ung. Altså ungdomskulturen og understøttelsen er fulgt med os, og så ser man det jo sådan rent konkret. Som jeg sagde tidligere faktisk i herremoden, der er det meget, meget tydeligt at østkyst-herremoden - Den er der stadigvæk, og den kom med Kennedyerne.

Kan man også sige at kende Kennedyerne, lige efter Kennedy. Der kommer dog nogle enorme kulturelle udviklinger, der kommer en modkultur, der kommer ungdomsoprøret og nogle ting, at det de vel også katalysator for til en vis grad.

Eller er det er overfortolke.

Man kan jo altid finde forbindelser, når man leder, det bliver meget hurtig en efterrationalisering. Det fælles ting der er, at Kennedykulturen er en del af den der østkyst rebel culture mod Anden Verdenskrig. På samme måde er Blomsterbørns bevægelser også rebel culture. Men det er altså bare i modbevægelse mod det etablerede samfund som Kennedyerne faktisk repræsenterer. De repræsenterer jo the establishment, hvor blomsterbørnene gør det modsatte. De er en del af den klassiske amerikanske rebel culture, som opstod i 50'erne med Hollywoodfilm.

Så på den måde er ...

Men det, de gør, først og fremmest som du siger, er det at de gør det legitimt at være ung og samtidig kunne noget.

Ikke bare legitimt. Det bliver en fordel. Man skal være ung med de unge, og man skal følge med tidens trends, og man skal være optimistisk og ser fremad.

Og Anders Agner hvis du skal trække noget frem til i dag ud over de kulørte historier, hvad er det så? Hvad er det for et varigt spor, Kennedyerne som kulturelle ikoner har efterladt sig?

Ja, men altså dels hele den del omkring det ungdommelige, fordi det er faktisk meget interessant. Når man kigger på, hvad der skete efter Kennedys præsidentskab. De gange siden hen Demokraterne er lykkedes med at vinde præsidentvalg, der er det faktisk når de har kørt med yngre kandidater, når de ligesom Kennedy i sin tid har iscenesat det som værende ikke bare et politisk skifte, men også et generationsskifte. Specielt Clinton og Obama, Clinton og Obama i særdeleshed. Man kan sige vi ved jo også, at Kennedy familien jo helhjertet gik ind i Obamas kampagne. Ted Kennedy sagde jo sågar da han endorsede Obama. Her er manden, der kan løfte arven efter mine to brødre Jack og Bobby, så man kan sige Politisk har vi set, at når demokraterne er lykkedes med at vinde præsidentvalg, så har de gjort det samme, som JFK gjorde i tilbage i 1960 med at gøre det til et politisk valg og et generations valg.

Og så den anden del. Det her med at være bevidst om sin kommunikation og være bevidst om det her med, hvordan man taler til vælgerne, jeg har i sin tid interviewet Kennedys taleskriver til Ted Sorensen, og han fortalte mig dengang, at noget de altid havde for øje det var det med. Folk vil gerne inspireres. Folk vil gerne tro på morgendagen. De synes, det er federe at tænke på den måde som Kennedy han fik dem til at tænke det her med at sige. Jamen, deroppe er Månen. Der kan vi da godt komme op. Selvfølgelig kan vi komme til Månen. I stedet for stort tænkte på at åh nej vi må hellere lade være, og definere sig selv ud fra alt det, man ikke ville. Så det der med at turde at sætte barren højt, turde have modet til visioner. Det var altså noget, som de kunne. Og noget det, som jeg også stadig den dag i dag mener er noget af det vigtigste som John F Kennedys arv går ud på.

Det må man sige at være slutter med a high note. Tak, skal I have begge to. Det her var Made in America. I dette her program om Kennedyerne som kulturelt ikon. Tak.

Programmet her var produceret af Kiss content for Loud og Nationalmuseets medie Vores Tid. Tilrettelægger og producer Tom Carstensen. Christina Fabrin hedder Jeg og jeg har speaket. Lasse Charlie Pedersen var vært og redaktør.